

Analiza obsesiei care va dirija destinul personajului principal din romanul Padurea spanzuratilor de Liviu Rebreanu

Padurea spanzuratilor este construita, in intregime, pe schema unei obsesii, dirijand destinul eroului din adancurile subconstientului (Tudor Vianu).

Obsesia se instaleaza in subconstientul lui Bologa odata cu asistarea la scena spanzurarii lui Svoboda: in momentul mortii, o lumina mare i se raspandeste cehului pe figura sa "cu privirea lucitoare, cu fata alba si luminata, parea ca vrea sa vesteasca oamenilor o izbanda mare..".

Din acea clipa, lui Bologa ii este sete de lumina, aceasta devine "glas" al neantului catre care personajul se indreapta ca un halucinat. Ulterior, avand misiunea de a distruge un reflector din zona inamicului, Bologa isi simtise sufletul sfasiat pentru ca pierduse "desmierdarea razelor trerhuratoare".

Dupa ce reflectorul este spart, imaginea: luminii contopind lucirea din ochii cehului cu viziunea lui Dumnezeu, il ridica pe cel ucis la dimensiuni divine: "si stralucirea i se parea cand ca privirea lui Svoboda sub streang, cand ca vedenia pe care a avut-o in copilarie, la biserica, in fata altarului, sfarsind rugaciunea catre Dumnezeu".

Chemarea neantului se mai aude o data in clipa sosirii la locul executiei sale cand, ridicand ochii, vede lucirea alba a spanzuratorii in care "se deslusea ceva straniu". Ca si Dostoievski, Rebreanu analizeaza trairile sufletesti ale omului in clipa trecerii in nefiinta; de data aceasta, sub lumina rasaritului catre care se indreapta "insetati"ochii condamnatului, el devine un nou Crucificat, dobandind iertarea.